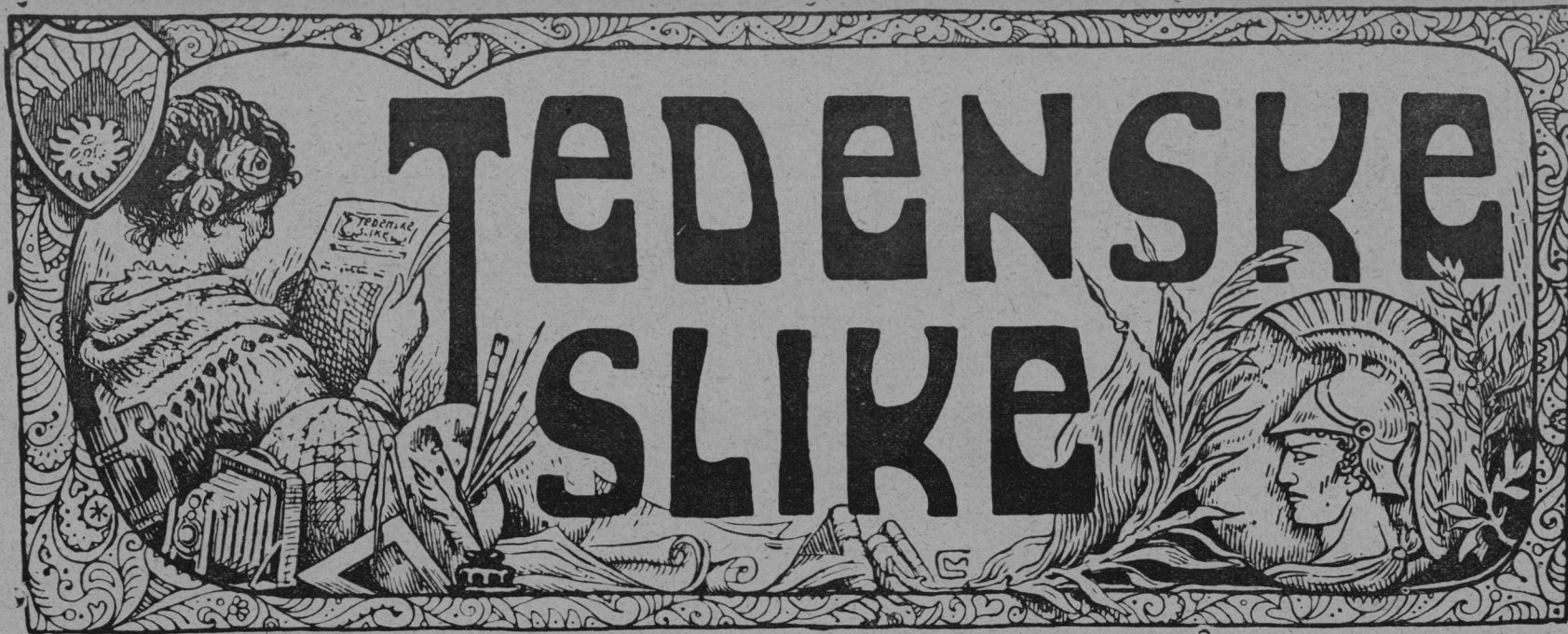

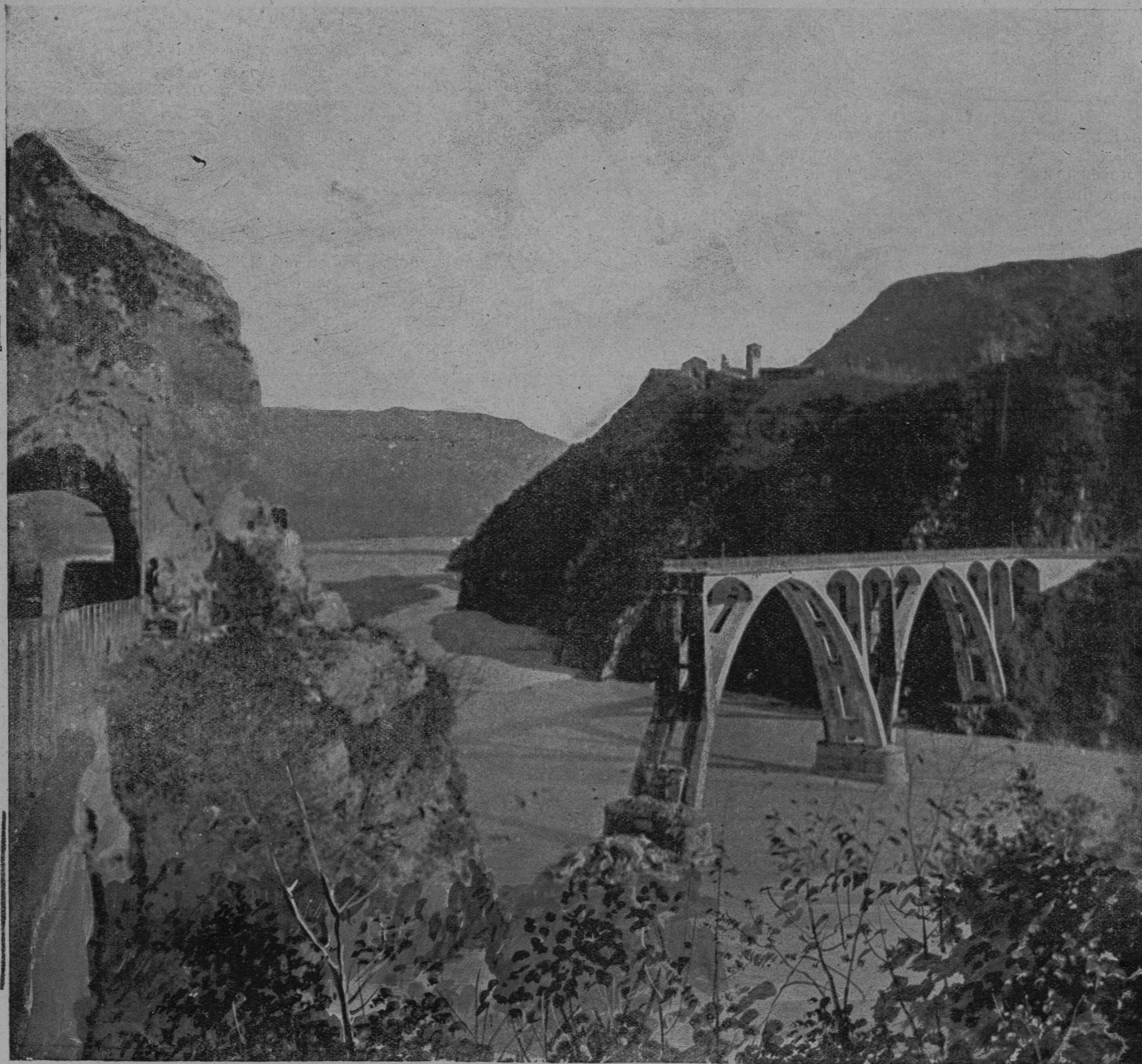

Naročnina za Avstro-Ogrsko; $\frac{1}{4}$ leta K 5; $\frac{1}{2}$ leta K 10; za celo leto K 20. — Posamezna številka 40 v. — Uredništvo in upravništvo Ljubljana, Stari trg št. 19.

Štev. 13.

V Ljubljani, v sredo 27. marca 1918.

Leto V.

Veliki železniški most čez reko Tilment (Tagliamento) pri S. Danielu v Benečiji, porušen in odrezan od železniških predorov.

Manica Komanova:

Aleluja!

Probuja se narava
in zeleni že plan,
kot kralj čestitljiv bliža
se nam Vstajenja dan.

Iz zemlje se dviguje
stotisočeri cvet,
v poljubu žarkov solčnih
mladi se širni svet.

Kot kralj čestitljiv bliža
se nam Vstajenja dan,
kedaj pač ti iz robstva
vstal boš, — Jugoslovan . . . ?

E. G. Brat

Beg za milijoni.

Roman Slovenca Amerikanca.

34. nadaljevanje.

Dodd je odšel obedovat, nato se je umaknil v svojo hotelsko sobo. Dolgo je stopal gor in dol ter razmišljal:

„Nevaren sovražnik je tale sodni svetnik: nikdar ne laže in vendar ne pove nikoli vse resnice. V zapisniku in v svojem poročilu je navedel točno vsako dejstvo . . . niti minute vrzeli ni pustil . . . In poročilo ravnatelja Franzelta se strinja z njegovim do pičice. Toda svetnik in Polly sta vzlic temu domenjena z Bellom: o tem priča tajno pismo s številkami. Bržčas sta tudi milijona skrita v vili! Če sta, ju prav gotovo najdem. Potem pa hajd za Bellom! — Ta lopov nikakor ni duševno bolan, zato ne pojde v sanatorij, nego v ječo. Pogodba s Polly je pretrgana. Glede sredstev in potov je Dodd zdaj popolnoma svoboden.“

Ko se je zmračilo, je telefoniral v vilo na Poljsko cesto. Imel je srečo: oglasila se mu je Marta.

„Še nocoj moram govoriti z vami!“ je dejal. „Kdaj odhaja vaša gospoda spat?“

„Okoli 11.“ je odgovorila Marta. „Ali naj vas počakam.“ „Okoli 1/2 12. potrkam rahlo na kuhinjsko okno.“ ji je odgovoril.

In tako se je zgodilo. Dodd je prinesel s seboj debele copate, ki si jih je nataknil preko čevljev, da je hodil neslišno kakor mačka. Z električno svetiljko je preiskal podstrešje in klet vztrajno, sistematično in brez najmanjšega hrupa. Izpustil ni nobenega kotička, nobenega trama, nobene opeke, nobene omare niti zaboja, ne sodov, ne steklenic za vkuhano sadje, niti stekel s kislimi kumaricami.

Ob 3. zjutraj je bil gotov, a brez najmanjšega uspeha. Našel ni prav nič sumljivega, in o milijonih nikakega sledu.

Sila utrujen se je zavlekel spat, a že zgodaj dopoldne je bil pri državnem pravdnistvu.

Sprejeli so ga zelo hladno. Vtikanja privatnega detektiva v javne uradne posle niso radi gledali. Urad občuje le z uradom, ne pa z zasebnim detektivskim podjetjem, ki si dela reklamo in bega za dobrim zaslužkom. Toda bili so ž njim zapeto uljudni. Dali so mu čitati akt, s katerim je brezplodno ubil tri ure. Ko je začel sumničati svetnika, so mu odrezali besedo: nobenega vzroka ni, dvomiti o kristalnočistem poštenju tega vzornega sodnika. Njegovo vedenje v tej aferi je korektno do skrajnosti. Dokazano je, da ni slutil nihče, kdo je zaprt

pod imenom Emila Poppra. Niti ravnatelj Franzelt, niti državna policija. Natančno je dognano, kdo in kako je povabil svetnika v jetnišnico in na kakšen način se je posrečilo uiti Jacku Bellu iz ječe, v kateri je sedel čisto po nedolžnem, a tudi povsem prostovoljno. Vsak hip je imel svetnik priče, in v vili ga je prvi pozdravil ravnatelj Franzelt. Oba izpovedujeta kongruentno do zadnje pike. Vsak korak, vsaka beseda je

ko! To je Bell stražmeštru priznal vendar sam!“

„Bell bo kradel pri ubogem ljudskem učitelju?!“

„To je njegova stvar!“

„A če sta Voss in Bell morda prijatelja in sta delovala pod isto odejo?“

„Zoper koga? Zoper našo državo nikakor ne! Voss je kvalificiran kot vzgledno izvrsten učitelj in kot vzorno patrijotičen

Laška cerkev v Benečiji, bolnica naših vojakov.

znana in ugotovljena po paznikih ter po celi vrsti najtemeljiteje zaslišanih prič.

„A kdo je pomagal uiti Popru?“

„Jack Bell gotovo ne, ker je paznika vrgel edini Popper ob tla in ga zaklenil!“

mož, poštenjak in nad vse ljudomil človek. Malo takih učiteljev! Vse ga spoštuje, starši in otroci ga naravnost obožujejo. In tak mož naj bi se pajdašil z zločinci?“

„A če ima zločinec s seboj dva mili-

Naše vojaštvo deli hrano med prebivalstvo zasedenih laških krajev.

„A kdo je bil neznanec, ki so ga videli isti večer na trgu v družbi učitelja Vossa?“

„Tega neznanca ni poznal niti stari Milzer niti Voss. Ali ga poznate morda vi?“

„A kako, da je bil Bell, false Popper, zajet baš za Vossovo šolo?“

„Ker je šel pač k učitelju krast oble-

jona? — Kolikor je meni znano, so učiteljske plače silno ponižne in življenje ljudskega učitelja je naravnost bedno!“

„Ali, gospod! Sumničati je možno na ta način vsakogar! Toda kako to sumničenje dokažete? — V ostalem pa: za nas Jack Bell ne obstoja — državljani Zedinjenih držav je, — ne Nemec, niti Avstrijec

ali Oger — torej nas vsa zadeva pravzaprav uradno prav nič ne briga. Vi ste privatni detektiv in prostovoljno angažirani. Kar se je storilo v vašem interesu, se je storilo le iz uljudnosti do državljana Unije — nikakor pa ne iz dolžnosti. Več — ni mogoče.“

„A če bi dokazal, da si Jack Bell še danes dopisuje s svojo ženo?“

„Nam nič mar. To je pač njuna stvar: zaljubljena sta, mlada, kajpada dogovorjena.“

dušenejša za Dodda, on pa je upal in vztrajal, čeprav mu je bilo že strašno dolgčas.

XXII. Medeni dnevi v Berolinu.

Vratislava, ki leži na obeh nabrežjih Odre, je krasno mesto prostovoljnih renegatov in prisilnih potujčencev. Nekdaj stolica čeških kraljev, odločna zastopnica češkega husitstva, je postala žrtev slovanske

govorice, imena meščanov so večinoma pokaženi slovanski priimki, in kamorkoli je stopil, je videl sledove neizbrisne slovanske preteklosti. Vztrajal pa ni dolgo. Poslal je stricu kožuh in naočnike nazaj ter pisal Polly. Nato se je odpeljal proti severu.

Znano je, da je dobiti v Berolinu za denar vse, česar si človek želi. Nemška prestolica noče v nobenem oziru zaostajati za Parizom in Londonom. Niti v najboljšem in najlepšem, niti v najslabšem in najpodlejšem. Berlin hoče biti pač svetovno mesto prvega reda.

Zato pa je Hans Lehmann, profesor iz Vratislave, recte Jack Bell, blagajnik iz Chicaga, izlahka našel prijaznega moža, ki je posredoval, da je dobil — seveda za lepo svoto — dobre legitimacijske papirje: pristno tiskovino s ponarejeno štampljo in ponarejenimi podpisi. Uradnika-poštenjaka, ki je imel tovarno za take potne liste na Rusko, niti ni videl. Papirji so prešli že troje, četvero rok, predno so dospeli v njegove.

Prejel je dve izkaznici: nov potni list na ime ruskega študenta Ivana Ivanoviča Hljestakova ter staro vojaško knjižico za slugo Franca Ksaverija Seeligerja iz Feldwochinga pri Monakovem na Bavarskem.

Predno naj bi izginil preko ruske meje, se je želel na vsak način še enkrat sniti s Polly. A hotel je prebiti ž njo vsaj par dni in ne več le kar tako na hitro, na skok. Doživljaja v Hamburgu in v Strenovem sta mu le vzbudila neutešno hrepeneje. Premišljal je mnogo, kam bi ženko povabil; končno je uganil, da bosta v velikem hotelu najvarnejša in najkomodnejša.

Hodil je od hotela do hotela ter se ponujal za slugo ali za kakršnokoli delo. Toda povsod so imeli osobja dovolj. V hotelu „Imperial“ pa je imel srečo. Generalni ravnatelj je bil eleganten starejši gospod, ki je govoril gladko petero svetovnih jezikov, samo nobenega ne slovanskega. Ko mu je torej Fr. Ks. Seeliger naštel poleg angleščine, francoščine, laščine in nemščine še ruščino, poljščino, hrvaščino in slovenščino, je bil zanj takoj navdušen.

„Kje ste bili naposled v službi?“ je vprašal.

„Na amerikanskem parniku kot višji steward,“ je izjavil Jack-Seeliger. „Pri rtu Hatteras se nam je ladja razbila na podmorski kleči ter se potopila. Izgubil sem vse, kar sem imel s seboj. Rešil me je nemški parnik za premog in pripeljal do Hamburga.“

„Sicer je pri nas osobje kompletno, a najamem vas za poskušnjo kot slugo in sicer za prtljažni lift ter za sobe 100-140.“

„Zadovoljni boste z menoj, gospod ravnatelj!“ je dejal Jack ter takoj opasal zelen predpasnik in se pokril z zeleno čepico z ravnim senčnikom, nad katerim se je svetil v zlatih kovinskih črkah napis „Hotel Imperial.“

V veži in na hodnikih III. nadstropja je bil poslej od šestih zjutraj do šestih zvečer njegov delokrog. Prevzemati je moral kovčge in košare, vreče, nahrbtnike, kartone in zavoje s hotelskih vozov in kočij, jih prenašati do lifta, se voziti ž njimi kvišku do III. nadstropja ter jih ondi raznašati po sobah 100-140. Ali pa jih je moral pobirati po sobah ter po liftu odpremljati zopet na vozove.

Težko, enolično, a tudi zanimivo delo za človeka krepke volje in bistrih oči. Marsikaj je slišal, videl in uganil, kar bi dalo novelistu zahvalnih snovi za novele in povesti, Jacka pa je le zabavalo ter mu ubijalo čas, da je lažje čakal ure, ko vidi zopet svojo težko pričakovano ženko . . .

(Dalje prihodnjič.)

Z ruskega ujetništva vračajoči se naši častniki, nekateri še v ruskih oblekah.

Saj je ona tudi resnično krasna ženska! Ampak — kakor rečeno — za tukajšnje državno pravdnštvo je zadeva rešena.“

Na nedvomen način so vrgli Dodda moralno skozi vrata.

nesloge. Ljubosumni Poljaki so jo iz mržnje do samozavednih, napram nemštvu neizprosnih Čehov izročili Nemcem. In iz češke Vratislave, poljske Vroclave je postala fanično šovenistična Breslau. Vse ceste in

Prijateljsko trgovanje med ruskim in našim vojaštvom na fronti.

Besen je odšel v hotel. Toda ostal je v Strenovem. Dokler ne odpotuje Polly, ni imel vzroka se umakniti. Na dan je prihajal le še v mraku in ponoči. Shajal se je le z Marto ter pozvedoval in žrtvoval za njene čenče še marsikak desetak v nemških markah. Marta je bila kajpada vsak dan nav-

ulice so poimenovane po nemških pruskih cesarjih, kraljih in generalih, in njihovih kipov je vse mesto polno.

Jack si je z velikim zanimanjem ogledoval staro mesto s krasnimi gotskimi, renesančnimi in baročnimi domi. Ob tržnih dneh je slišal po ulicah mnogo slovanske

Marčni dnevi leta 1848.

Nobene pomladi ni bilo evropsko človeštvo tako navdušeno veselo kot leta 1848. Vse je upalo in verjelo, da je revolucija na Francoskem prinesla prerojenje in pomlajenje držav in narodov. Avstrija (takrat še ni bilo imena Avstro-Ogrska) je stala pred finančnim in duševnim polomom. Kruti ab-

in kjer teme je Balkana
tud' tam je vlast Slovana!"

Cesar Ferdinand in cesarica Zofija — prej brez upliva in moči, ker Metternich je bil državni bog — sta se vozila po ulicah med vriskajočim občinstvom, ki se je veselilo, da je konec davečega absolutizma in da je napočila svoboda. V slovanski kavarni na Bauernmarktu na Dunaju so si slovan-

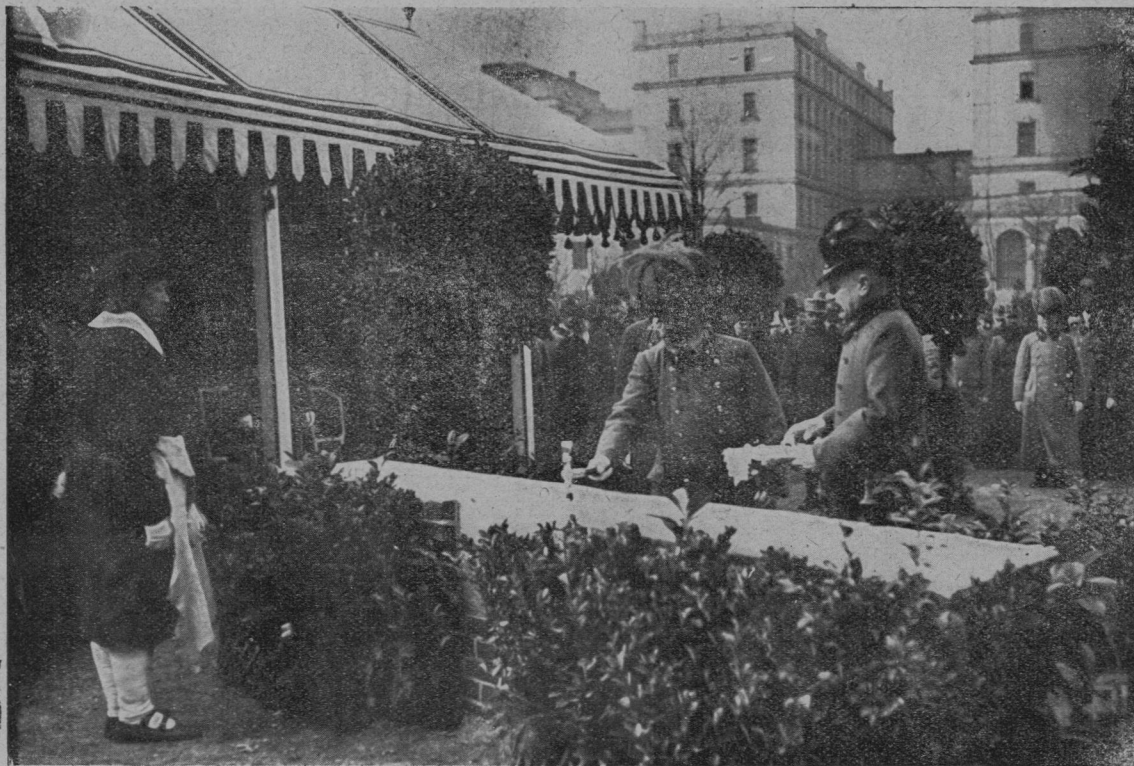
znak veselja in narodnosti. Zvečer je bila svečana glediška predstava in vse mesto je bilo razsvetljeno. Ponoči pa so neznani zlikovci sneli podobo Metternichovo iznad neke prodajalne ter jo vrgli v Ljubljano; županu Fischerju so razbili vsa okna ter ga hoteli v gledišču preteptati. A župan je pobegnil na Vrhniko. Nato so napadli mitnice ter razgnali mitničarje. Razgrajanje je trajalo do 3. ponoči, nato šele je vojaštvo škodljivce razpodilo.

Kakor povsod so tudi v Ljubljani osnovali „narodno stražo“ iz meščanov, licejskih študentov, profesorjev in plemičev. Dne 18. marca jih je bilo že 1006, a kmalu se jih je oglasilo za 7 kompanij. Ker se je obenem začela vojna na Laškem, je imela narodna straža resno nalogo, skrbeti za red in varnost po mestu. A te straže niso bile narodne po jeziku in duhu, nego večinoma nemške, cesarske. Dne 20. marca je guverner grof Welsersheimb naznanil kranjskim stanovom, da je cesar dovolil tiskovno svobodo in ustavo ter popoldne še mestnemu zboru in meščanom. Dne 24. marca je bila slovesna maša, zvečer slavnostna glediška predstava, razsvetljava mesta z godbo po ulicah.

Po vseh mestih je vladala sloga med Slovenci in Nemci; „hoch“ in „živio“ sta bila enakopravna. A tudi po čeških in poljskih, hrvatskih in laških mestih je vladala tiste dni silna radost, edinost in bratska složnost.

Veseli pa je vladalo tudi med kmeti, saj je obetal cesar z ustavo konec tlake, desetine, odpravo kmetске podloščine, začetek popolne svobode kmetov od grajščin in plemstva. Toda ponekod so kmetje mislili, da je zanje zdaj sploh vseh dolžnosti konec in da ni treba odslej nikogar več ubogati in spoštovati. Svoboda jim je stopila v glavo in začeli so se maščevati za nekdanje krivice. Nevedni hujskači so kmete zapeljali k nerednostim in zločinom.

Tako so n. pr. izanski kmetje naskočili grajščino Sonnegg ter napravili dosti

V parku vojne akademije cesarja Franca Jožefa na Dunaju polagajo temeljni kamen za bodoči spomenik padlim našim vojakom. Maršal nadvojvoda Friderik udarja s srebrnim kladivom na temeljni kamen.

solutizem Metternicha, Kolowrata, Sedlnicega in raznih vsemogočnih nadvojvod je zatiral vsakršno svobodo. Bilo je tako, kakor n. pr. leta 1914 — 1916: prepovedano ni bilo le svobodno pisati in tiskati, nego celo s svojo glavo svobodno misliti in s svojim srcem svobodno čutiti. Vse je moralo biti nemško in suženjsko vladno. V trgovskem in obrtnem oziru je bila država poslednja v Evropi. Vse reforme so se pokopale v grmadah aktov.

Toda narodnostno vprašanje, zatirano po padcu cesarja Napoleona I., se je vzlic vsem oviram okrepilo. Sami Nemci so zahtevali večjo kulturo in socialno svobodo, na severnem Laškem (takrat še pod avstrijsko vlado) so se puntali proti germanskim uradnikom in častnikom, v Galiciji so bili Poljaki radikalno narodni, Hrvatje so imeli še iz ilirske dobe živo narodno zavednost in Čehi so bili že polni duha naprednosti in svobodoljubja. Med Slovenci je bilo največ narodne zavesti na Spod. Štajerskem (Slomšek), na Dunaju in Gradcu, a tudi na Kranjskem so bili že posamezni odločni rodoljubi (Luka Jeran, Lovro Pintar, Anton Žakelj, Janez Bleiweis i. dr.). Vrelo pa je najhuje na Dunaju.

Dne 13. marca so izbruhnili veliki nemiri, ki jih vojaštvo in policija nista mogla zatreti, ker složni so bili vsi stanovi in vse narodnosti. In zbežati so morali Metternich, Sedlnicky in drugi stebri avstrijskega berišstva in avstrijske cenzure. Razglasila se je svoboda tiska, ustanovila narodna straža, obljubila ustava. Po ulicah se je prepevalo v vseh jezikih, slovanski — med njimi tudi slovenski — študentje pa so s trobojnicami na klobukih in prsih prepevali „Hej, Slovani“ z refrenom:

„Tam na Ural, tu na Tatri,
tu in tam so moji brati;

ski visokošolci baš pripenjali kokarde, ko je narod sam peljal cesarsko kočijo mimo. Jugoslovanski akademiki so stekli na cesto ter vrgli v kočijo celo perišče belo-modro-rdečih kokard. Dr. Kuretič je pojasnil ce-

Kardinal Piffl pozdravlja maršala nadvojvodo Friderika v parku vojne akademije.

sarici, da so trakovi v narodnih barvah jugoslovanski, in cesarica si je sama pripela na prsi kokardo z našo trobojnico.

V Ljubljani so zvedeli o dogodkih na Dunaju šele 16. marca in hitro so imeli vsi Ljubljančanje na prsih bele trakove v

škode; tudi Hammerstil pri Želimljah so oplenili. Huzarji iz Ljubljane so jih razgnali. V trebanjskem okraju so posekali gozde lansprežke grajščine, župniku na Vinici so zažgali gospodarska poslopja, a tudi na hrvaški in ogrski meji, v Sevnici, Brežicah in drugje so delali kmetje izgrede ter so

morali vojaki stražiti grajščine. Hudega pa se ni zgodilo nikjer nič.

Dne 30. marca se je zbrala v Frankfurtu nemška pripravljajoča skupščina, da se posvetuje o ustavnih osnovah. Načelo narodne samoodločbe je zmagalo popolnoma, vsaj — za par mesecev.

Dne 25. aprila je cesar uvedel državni zbor z dvema zbornicama poslancev in „gospodov“ temeljem posrednjih vo-

Proslava Petra Preradovića. 19. t. m. je poteklo sto let, kar se je rodil hrvatskemu narodu eden njegovih največjih sinov, slavní pesnik Peter Preradović. Za ta jubilej se je pripravljala ves jugoslovanski narod, da ga dostojno proslavi. Policija pa je najvažnejše dele programa prepovedala v bojazni, da bi prišlo do manifestacij za jugoslovansko idejo. Vsled tega je pripravljani odbor vso proslavo odpovedal z namenom, da jo izvrši,

licija je bila vsa alarmirana, toda do nemirov ni prišlo. Tako slave bratje Hrvati svoje duševne velikane.

Razglednice načelnika „Jugoslovanskega kluba“ dr. Korošca je založila »Katoliška tiskarna« v Ljubljani. Dobiček je namenjen za dr. Krekov spomenik.

V proslavo Preradovića bi se imela na slavnosti predstavljati v zagrebškem gledališču Preradovićeve igra »Kraljevič Marko«. Vsled policijske prepovedi se predstava ni mogla vršiti in gledališče je ostalo ta večer zaprto, uprava gledališča pa je v proslavo jubileja izročila Jugoslovanski akademiji in znanosti 2000 kron.

Narodni tabor v Žaleu. V nedeljo, dne 17. t. m. se je vršil v Žaleu pri Celju velik ljudski tabor, kojega se je udeležilo nad 7000 oseb iz bližnje in daljnje okolice. Zbrani narod je pozdravil župan Fran Roblek. Govorila sta poleg posl. dr. Korošca in posl. dr. Ravniharja tudi zastopnika Hrvatov in Srbov Ivan Persić in dr. Srdjan Budisavljević. Na koncu shoda so izročili celjski Slovenci dr. Korošču velik lovorjev venec s slovenskim, hrvatskim in srbskim trakom. Ljudstvo je navdušeno manifestiralo za jugoslovansko idejo.

Novice.

Kurent. V Ljubljani prične izhajati šaljiv list »Kurent«. Izhajal bo tedensko. Sodelovali bojo najboljši slovenski umetniki karikaturisti in naši najboljši humoristični pisatelji. Rokopise sprejema uredništvo »Kurenta« v Ljubljani, Križevniška ul. 9, 2. nadstropje.

Slovenska Matica. Za predsednika Slov. Matice je bil izvoljen ljubljanski župan dr. Ivan Tavčar.

Trockij je odstopil kot ljudski komisar za zunanje zadeve.

Zlat in srebrn denar s podobo cesarja Karla izda država v najkrajšem času.

Po slavnosti defilirajo vojni akademiki pred nadvojvodo Friderikom.

litev, — s čimer pa ljudstvo ni bilo zadovoljno. Zahtevalo je neposredne volitve in odstranitev gosposke zbornice. Dne 15. maja je bila na Dunaju zopet revolucija, in uspeh ni izostal. Še isti dan je dobila Avstrija parlament z eno samo zbornico na temelju splošnega glasovanja. Dne 22. julija se je na Dunaju sešel prvi državni zbor, ki je odpravil tlako.

Tako so bili marčni dnevi 1848 za razvoj ustave in narodne misli v Avstriji največjega pomena. Seveda je prišla za to pomladjo zopet ostra slana: toda vsega ni zatrla ter ne zatara nihče več.

Jugoslavija.

Jugoslavija in Italija. V Italiji je izšla brošura z naslovom »Jadransko vprašanje«, ki sta jo spisala znana italijanska publicista C. Maranelli in G. Salvenini. Namen te brošure je, dobiti modus za sporazumljenje z Jugoslovani. Po načrtih imenovanih publicistov naj bi Italija dobila Trst, Goriško in Istro, izvzemši izhodni del z Volosko, Opatijo in Lovrano. Celo okrajno glavarstvo Voloska bi torej pripadalo po tem načrtu Jugoslaviji, tako tudi Reka. Vendar zahtevajo za reške Lahe posebno ustavo pod italijansko garancijo. Tudi za Italijane v Zadru, ki bi pripadal s celo Dalmacijo Jugoslovanski državi, zahtevajo posebne predprave. Otoka Čres in Lošinj naj bi pripadala Italiji.

Po tem načrtu bi prišlo približno 400 tisoč Jugoslovancev pod laško gospodarstvo. Pa bili so časi, ko so Lahi zahtevali tudi Reko in vso Dalmacijo ter celo Notranjsko. Naše geslo pa je: Tujcu ni pedi naše svete zemlje!

ko bode zapihal ugodnejši veter. Kljub temu je pa narod proslavil jubilej po svoje, brez programa. Na slavnostni dan so bile v Zagrebu zaprte vse trgovine in raz strehe so plapolale jugoslovanske zastave. Narod je

Ostanka dveh ogromnih granat iz največjih laških topov.

romal na pokopališče kar trumoma ter zasul pesnikov grob z venci. Čehi so poslali svoje zastopnike, ki so bili oduševljeno pozdravljeni; okoli Preradovićevega spomenika na Akademskem trgu se je kar trlo občinstva od jutra do večera, ki je polagalo vence s hrvatskimi, srbskimi in slovenskimi trakovi ter pelo jugoslovanske rodoljubne pesmi. — Po-

Tobačni nasadi na Štajerskem. Tobačna režija je dovolila, da se sme na Štajerskem pridelovati tobak. Za leto 1918 se bo za poskušnjo nasadilo 20 ha. Če se bo obneslo, bo ta panoga poljedelstva vir novih dohodkov.

Aprovizacija.

Nemiri vsled pomankanja hrane so se pojavili v nekaterih krajih Dalmacije.

Draga gos. Prošli teden je bila v Sarajevu na trgu prodana gos za 250 Kron. Gos je tehtala 7 kg.

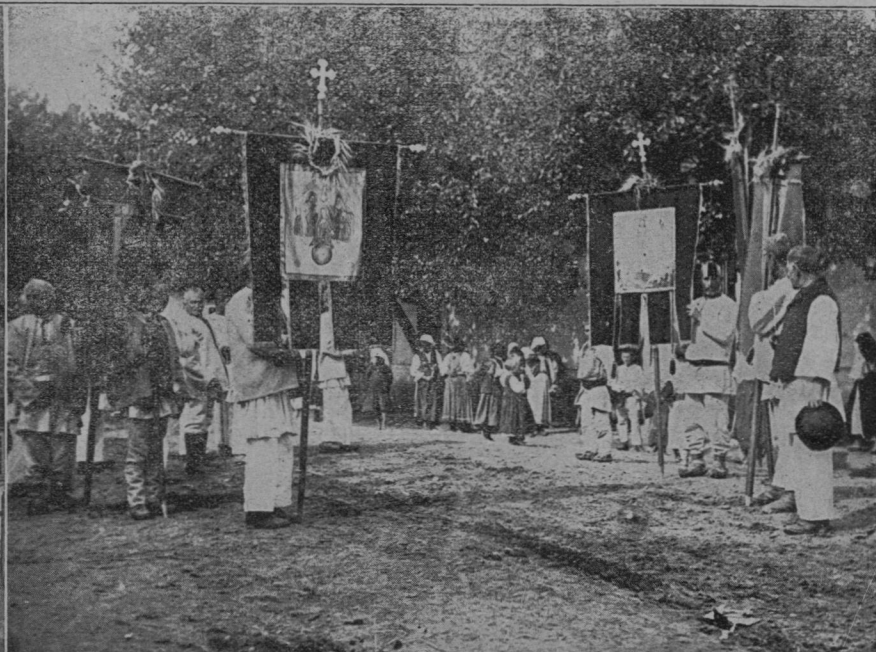
Cene mesa v Zagrebu. Govedina je po 16, 18 in 20 kron kilogram, teletina pa po 14 in 16 kron. Zagrebskim mesarjem se pa zdijo še te cene prenizke, zato jih hočejo zvišati za 2 kroni pri kilogramu.

Živila iz Ukrajine. Ukrajinska delegacija se je obvezala, da bo dala do 25. aprila centralnim državam 30.000 vagonov žita, 2000 zmrzlega mesa in 1000 vagonov sadja, torej vsega skupaj 33.000 vagonov, kar bi bilo 3,300.000 meterskih stotov. Po tem računu bi prišlo na vsakega prebivalca Nemčije in Avstro-Ogrske po $2\frac{3}{4}$ Kilograma. To pa je presneto malo.

Razne vesti.

Zračna pošta Dunaj-Kijev. V petek, 20. t. m. se je otvoril zračni promet med Dunajem in Kijevom v Ukrajini. Vsak dan zjutraj odpluje eden poštni aeroplan iz Dunaja v Kijev in eden v obratni smeri. Vožnja traja 12 ur. Med potom se vstavi v Krakovu in Lvovu.

Vojna in velikonočni apostoli. Po starem običaju je zagrebski nadškof dvanajsterim starčkom, katerim je na Veliki čet-

Iz Ukrajine: Vas. — Pravoslavna procesija. — Pravoslavna cerkev. — Kapelica. — Vaške kočice. — Vaška hiša.

tek umil noge, podaril vsakemu novo črno obleko, čevlje in jedilno orodje, katero so rabili pri pogostitvi v obredu umivanja. Letos pa bodo dobili ti »apostoli« mesto obleke in čevljev vsaki po 200 kron.

Umrl vsled glada. Prošli teden se je v čakalnici III. razreda drž. železnice v Zagrebu nenadoma zgrudil neki 67 let stari Izak Pavlič. Zdravnik je konstatiral, da je umrl vsled glada.

Novi monopoli v Rusiji. Z ukazom vrhovnega gospodarskega sveta v Petrogradu se je uvedel monopol za vžigalice, sveče, riž, kavo in še nekaj drugega špecerijskega blaga.

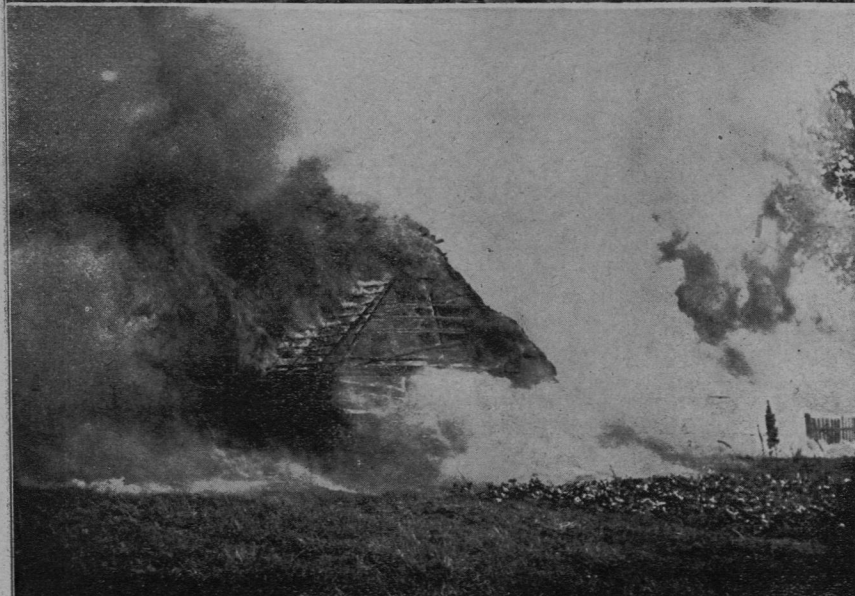
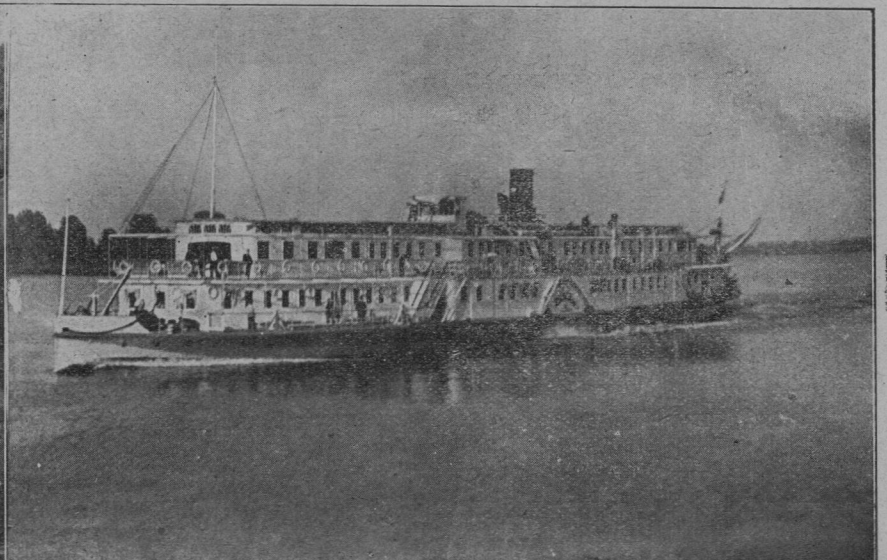
Kanal skozi Rusijo. Berlinski »Lokal-anzeiger« propagira idejo, da bi se zgradil kanal od Baltiškega do Črnega morja, torej preko vse Rusije. Tak kanal, ki bi bil velikanskega gospodarskega pomena ne le za Rusijo in Ukrajino, marveč tudi za sosednje države, bi stal približno dve milijardi.

Silna eksplozija pri Parizu. V mestu Courneuve pri Parizu je eksplodiralo skladišče za streljivo. Mesto, ki je štelo 5000 prebivalcev, je popolnoma razrušeno. Tudi del Pariza je poškodovan. Koliko je mrtvih, se še ne da točno določiti, ranjenih je bilo okoli 1500 od teh 200 smrtno. V Parizu je toliko šip pobitih, da vsled pomanjkanja stekla izdelavajo okna s v olje namočenim papirjem.

Velikost evropskih pristanišč. Največje pristanišče v Evropi je London. Tja došle ladje so vsebovale leta 1913. skoro 19 milijonov ton. — Za Londonom največje je Liverpool, za tem pa Antwerpen. — Med pristanišči, ki pridejo v poštev za preskrbo takozvane srednje Evrope, zavzema prvo mesto Hamburg, čegar došle ladje so obsegale 14 milijonov ton. Za njim so se druga evropska pristanišča vrstila tako - le: Rotterdam (13 milijonov ton), Marseille (10 milijonov ton), Neapelj, Genova (7 milijonov ton),

Haver, Trst (5½ milijona ton), Bremen (5 milijonov ton), Reka (3 milijone ton) in Benetke (2 milijona ton), Split, Zader, Pulj in Opatija (po 1 milijon ton), Gruz in Šibenik po ¾ milijona ton).

Bogastvo gozdov v Srbiji. V stari Srbiji se ceni, da je gozdov nad 1½ milij. hektarjev, kar znaša skoro 1/3 cele dežele. Največji posestnik gozdov je država, kateri pripada okoli 1/3 vseh gozdov (550.000 ha), druga tretjina (650.000 ha), je v rokah mestnih in kmečkih občin, 17.000 ha imajo cerkve, samostani, 300.000 ha gozdov posamezne osebe. Več kot polovico državnih gozdov je bukovih, nadaljna četrtina je hrastova, igličasto drevje pa tvori komaj šestino državnih gozdov. Največji gozd, ki meri več kot 27 oralov, leži v severnem delu dežele v okolici kraja Miroča. Vsled pomankanja gozdarskega osobja in slabih prometnih sredstev je po mnenju nemških strokovnjakov v Srbiji uvedba umnega gozdarstva zelo težavna.

Iz Ukrajine: Pravoslavni popi. — Parnik na Volgi. — Vaško pokopališče. — Mlin na veter. — Goreča ukrajinska vas. — Begunci.

Razkosanje zapadne Rusije. Vsled miru, ki so ga boljševiki podpisali v Brestu Litovskem, izgubi Rusija skoraj tretjino svoje evropske posesti. Nemčija bo iz nekdanje zapadne Rusije organizirala sedem držav: 1.) Ukrajino, ki obsega nekdanje ruske gubernije, Volinsko, Podoljo, Kijev, Jekaterinoslav, Harkov, Poltava, Černigov; 2.) Litvo, katere obseg še ni znan. Najbrž bo sestojala iz gubernij Kovno, Grodno in Vilna; 3.)

propagandi« izdanih razglednicah v več barvah. Umetnine krog nas, kažejo naš okus in povedo, za kaj se zanimamo. V slikah se seznanimo z narodno čutečimi svojimi umetniki, posebno onimi, ki iz narodnega življenja in domačih pokrajin jemljejo snov za svojo umetnost.

„Jenuffa.“ Pretekli mesec je dosegla na dunajski dvorni operi velik uspeh Jančkova opera »Njena pastorkinja«. Opera je

da bodo odslovili s svojih odrov vse dunaj-operete, kar bi bilo gotovo najbolje. Proti dunajskim intrigam pa so se postavili višji krogi, češ da politika ne spada v gledališče. Skladatelj Janáček sam je šel na Dunaj in je pripravil prvo vprizoritev. Prišli so poročevalci iz Berlina, Monakovega in Zagreba. Opera je imela popoln uspeh in se bo igrala po največjih nemških gledališčih. V tem je velik moralen uspeh češke glasbene in gledališke umetnosti. Vsi listi so obširno poročali o uspehu »Jenuffa« na Dunaju. Tudi n. pr. »Voss. Zeitung«. K uspehu si morejo Čehi čestitati, kajti pri takih uspehih se ne more govoriti o »malih narodih«. Drama se je že igrala v Ljubljani na slovenskem odru.

Strašna bitka na angleško - francoski fronti. Dne 21. t. m. so začeli Nemci z velikansko ofenzivo med Arrasom in Soissonem. Tekom 3 dni so predrli na dveh točkah več kilometrov globoko in široko, prekoračili reko Somo, zasedli celo vrsto mest ter zajeli 45.000 Angležev. Z nad 600 topovi 100 strojnicami, tanki. Nemci streljajo z novimi ogromnimi topovi celo v Pariz, kjer je bila ubita in ranjena že velika vrsta oseb. Top ki strelja na daljavo 120 km, je najnovejši čudež. Angleži so doživeli strašen poraz!

Moka v steklenicah. Na osješkem kolodvoru je zaplenila policija dva vagona slatine Gieshübler, ker je bila v steklenicah namesto vode moka.

Major Moraht umrl. Iz Berlina poročajo, da je 21. t. m. umrl znani vojaški kritik major Moraht.

Iz Mezopotamije: Pontonski (iz čolnov sestavljeni) most čez Tigris v Mosulu.

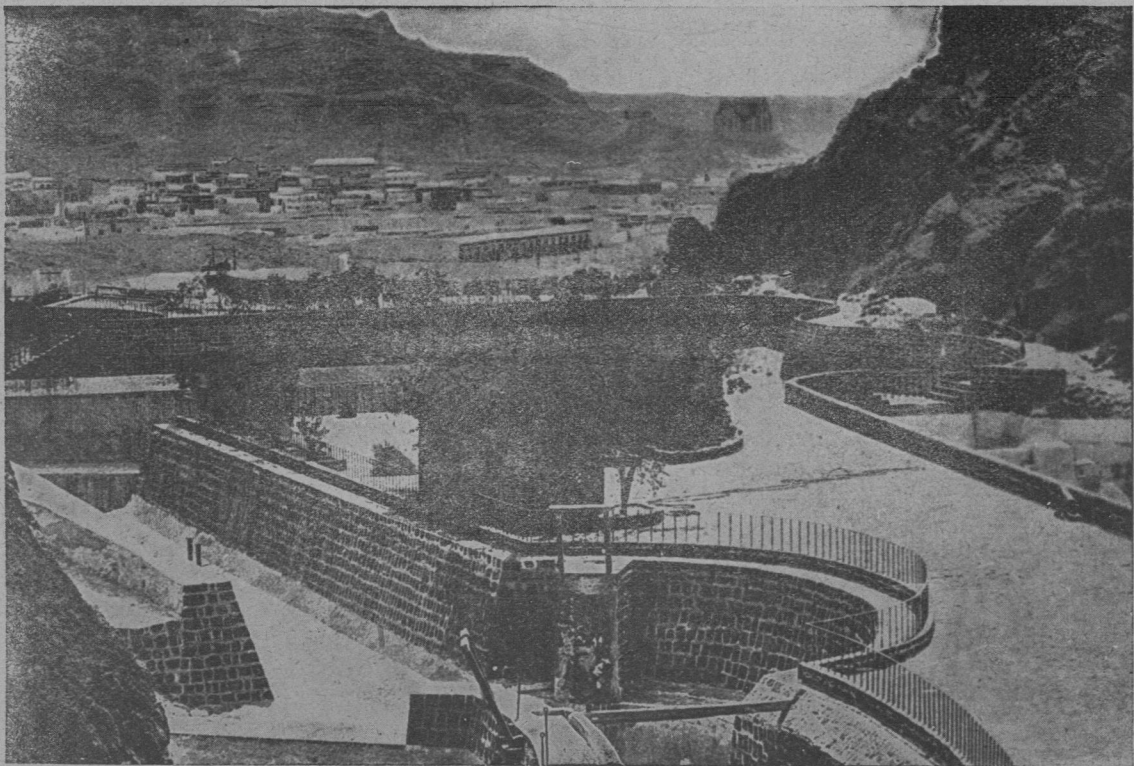
Poljsko, ki obsega 10 gubernij; 4.) Kuronsko; 5.) Finsko; 6.) Estonsko in 7.) Livlandijo. Poleg tega so se na Ruskem osamosvojila sledeča ozemlja; Besarabija, ki jo imajo danes zasedeno Romuni, Krim, ki je v rokah Tatarov, uralska republika, v okolici Kaspiškega morja, Kavkazija, o kateri smo slišali, da je ustanovila svojo vlado. Nadalje se je tudi Sibirija konstituirala kot posebna republika in poroča se, da so tudi donski in kubanski kozaki organizirali svojo posebno avtonomijo.

Dajte svojim domovom, svojim stanovanjem novo lice! Pretvarjamo svoje misli in dejanja po jugoslovansko. Drobno delo za narod cenimo dandanes kot pred vojno, zavrgli pa smo brezpomembne zahteve v tem velikem času. Visoko se dviga naša jugoslovanska zastava, krepko in samozavestno korakamo za njo, velika so naša gesla in veliki naši cilji v združeni Jugoslaviji.

Če pa stopimo v stanovanje našega meščana ali kmeta, vidimo v njem malo domačega, kar bi bilo vzkliklo iz lastne slovenske duše, kar bi vzgajalo v našem ljudstvu ono globoko ljubezen do lastne narodne bitosti, do domačih običajev in navad, do resničnega življenja po naših domačih selih in mestih. Okraski na posodah, pleteninah, slike po stenah — vse tuje. Niso niti umetniško okusne niti nabožne. Stotisočake je naše ljudstvo zmetalo za te izdelke v nemške dežele.

In koliko lepih pokrajinskih in zgodovinskih slik iz slovenskega in jugoslovanskega narodnega življenja so nam napravili v krasni izvedbi domači umetniki. Izvirna in umetniško dovršena slika je draga stvar, prepričan pa sem, da bi si pri današnji mali denarni vrednosti rad nabavil marsikdo domače umetniške slike in drugo, samo treba nato opozoriti in vzbuditi zanimanje. Kdor pa tega ne zmore, hoče pa dati svoji hiši slovansko lice, ima nadomestilo v lepih po »umetniški

zložena po prostonarodni igri enakega naslova od pisateljice Gabr. Preissove. Igrala se je na Nar. divadlu in je bila priznana kot ena najlepših čeških narodnih oper. Proti uprizoritvi na dvorni operi so se ogla-

Ogromni vodni rezervoarji pri Adenu v Arabiji ob Rdečem morju, ki napajajo kavna polja, zdaj angleška.

sili nekateri židovski dunajski listi, češ da se v čeških gledališčih odklanjajo nemške stvari. V resnici se igrajo sedaj n. pr. v Nar. gledališču same češke opere, — to pa zato, ker nemška umetnost sedanje dobe ni rodila ničesar, kar bi bilo vredno. Na dunajske li-te so odgovorili Čehi s tem,

Vesele velikonočne praznike

želi vsem naročnikom in čitateljem

uredništvo in upravnništvo

„Tedenskih Slik“

Praznik slovenskega ženstva.

Soboto, dne 23. in nedeljo, 24. t. m. zapiše slovenski kulturni in politični zgodovinar z rdečimi črkami. Bila sta krasna, ponosna, srečna dneva, kakoršnih poznamo malo v svoji preteklosti. Več kakor sto let

pa je minilo, odkar je bila slovenska Ljubljana toli edina v svoji veri, nadi in ljubezni, kakor ta dva dni! Zato pa je lahko srečen, kdor ju je doživel in ne pozabi ju do svoje smrti.

V soboto ob 6.15 zvečer je dospel načelnik Jugoslovanskega kluba, drž. poslanec dr. A. Korošec. Na kolodvoru so ga sprejeli naše narodno ženstvo z gospo Franjo Tavčarjevo in gđc. Cecilijo Krekovo na čelu ter

stan in končno dr. A. Korošec. Vsi so govorili o majski deklaraciji, o naši svetli bodočnosti, ki mora priti po naši težki žalosti in smrti polni preteklosti.

»Jutri je cvetna nedelja«, je dejal Kalan; »ne pozabimo, da nas čaka morda še Veliki petek! Toda naj pride! Za njim pride, mora priti Velika nedelja, dan našega vstajenja!« — Pevski zbor je prepeval naše stare, častitljive, a vedno krasne narodne himne,

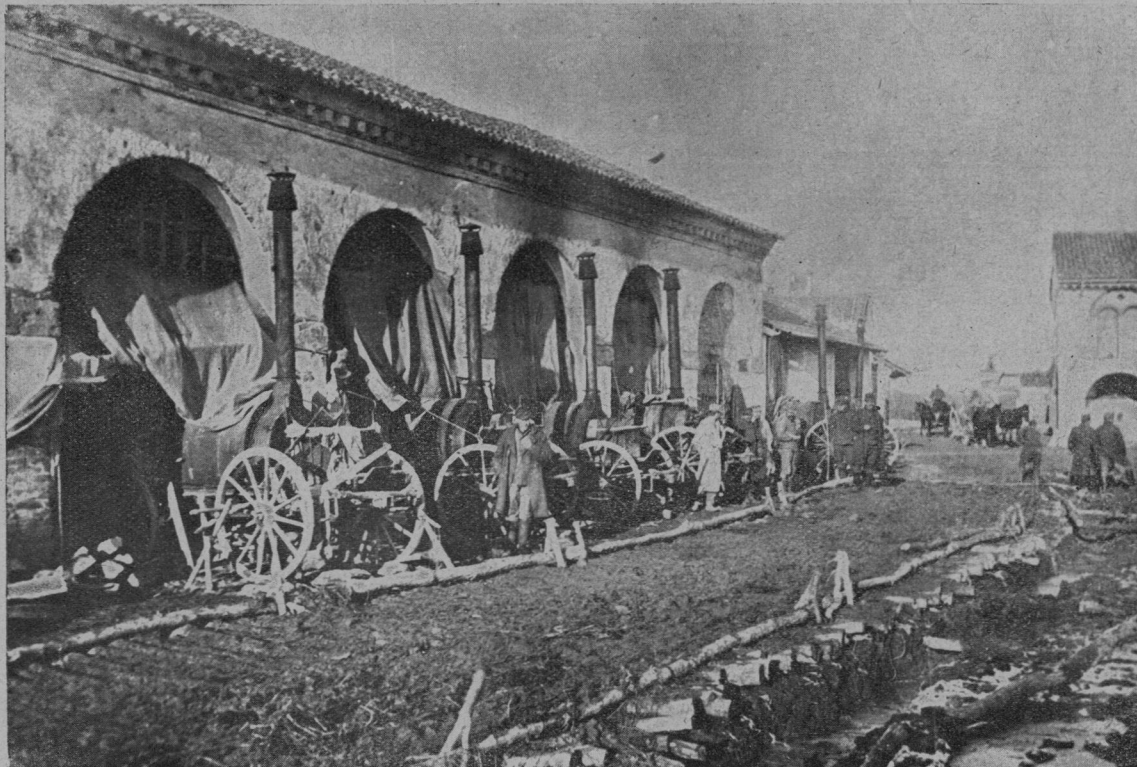
V nedeljo ob 11. uri dopoldne je bila velika dvorana zopet polna, ne, v resnici je bila tesno natlačena kot še nikdar. Na galeriji in na balkonih je bila glava ob glavi, celo na pomolih pod okni so stali smeli dečki, v dvorani pa je bila uprav strašna gneča. A tudi po hodnikih in pred hotelom so še stale trume ljudi, ki niso našle več prostora.

Na odru, okrašenem z zelenjem in drevjem, so se zbrale naše žene in dekleta, zbiralke podpisov za deklaracijo, nad odrom je visela slika + dr. J. Kreka, na pročelni galeriji pa so bile v širok dekorativen šop zbrane trobojnice vseh slovanskih narodov v državi: na sredi mestna belozelena, okoli nje slovenska, hrvaška, srbska, češka. Na tem balkonu so se razvrstile lepe naše devojke v slovenskih in jugoslovanskih narodnih nošah ter čakale, stoječe pred koši, polnimi rož in cvetja.

In ko je pripeljal župan dr. Iv. Tavčar v dvorano dr. A. Korošca, ki so ga obdajali Ivan Hribar, naši državni in deželni poslanci ter zastopniki naših pokrajin, je zaurilo po dvorani, robci so frleli, klobuki mahali, z galerij pa se je vsul nanje dež cvetk.

Nato so govorile ga. Franja Tavčarjeva, gđc. Cecilija Krekova, Hrvatica in Čehinja, končno pa dr. Korošec. Naše ženstvo je izročalo 7 debelih knjig z **200.000 ženski-mi podpisi jugoslovanske deklaracije.**

Bili so mogočni trenotki! — Enodušnost žen, deklet, mož, stark, starcev in mladine, vriskajoče in prepevajoče, je bila veličastna. Lahko rečemo: dokler imamo za seboj tako ženstvo, dokler je v narodu toliko ognja in vere, dokler bo Ljubljana kazala na tako lep način, da se zaveda svojega pomena, dotlej se nimamo bati za svojo bodočnost. Praznik slovenskega ženstva nam je jamstvo, da je po štiriinpolletni zimi napočila za Slovence topla in svetla pomlad, da iz groba vojne prihaja naše vstajenje!

Pekarna našega vojaštva v nekem laškem mestu.

slovenski državni in deželni poslanci. Peron je bil poln, naše žene in dekleta v narodni noši so delale špalir, pred kolodvorom in po cestah v mestu pa je čakala ogromna množica. Kakor je bil sprejet dr. Korošec, kaj takega še ni videla Bela Ljubljana! Vse je iz enih ust, iz ene duše, iz enega srca vrisalo: »Živio, dr. Korošec! Živela Jugoslavija! Živela deklaracija!« — In vse je mahalo z robci in klobuki ter veselo, navdušeno, nad vsa iskreno vzklikalo, pa prepevalo, prepevalo . . . Ljudje so jokali od ginjenosti in silnega, mogočnega čustva, ki ga ni mogoče popisati. To je treba doživeti, ker vsaka beseda je le blede, pusta spričo resnice.

Poslanci so se peljali med orjaškim zidom radostno razburjene množice, ki je pozdravljala neprestano. V kočiji, ki se je vozila pred vozom z voditeljicama našega ženstva, sta sedela dr. Korošec in dr. Ravnihar. Slovenska mladina v civilu in v uniformah pa je izpregla konja ter sama peljala naša politična voditelja po Dunajski cesti, po Prešernovi in Stritarjevi ulici do magistrata. Silne goste trume so obdajale voz ter prepevale »Liepa naša domovino«, »Hej, Slovani« in »Napreje«, vso pot, vedno iznova, v vedno enako mogočnem zboru.

Ves Mestni trg je bil nabito poln in z mnogih hiš so vihrale trobojnice. Dr. Korošec je šel posetit župana, pisatelja, voditelja dr. Ivana Tavčarja ter se je nato ž njim in z obč. svetniki vred pokazal na magistratnem balkonu. Izpregovoril je kratko, pozivljajoč k slogi in vztrajnosti v boju za naše narodne ideale ter je vzkliknil: »Živela naša Bela Ljubljana!« In zopet je narod vriskal ter pel, pel . . .

Zvečer je bil v okrašenem veliki dvorani hotela »Union« prijateljski večer. Govorili so župan posl. dr. Iv. Tavčar, prelat A. Kalan, urednik »Slov. Naroda« dr. Alb. Kramer, urednik »Mira« vikar Smodej iz Celovca, urednik »Napreje«, socijal. demokrat A. Kri-

moški kvartet pa je izvajal nekaj izbornih modernih naših čveterospevov.

Kako složni, edini, vsi enako navdušeni smo bili tega večera, kako smo se ogrevali ob pogumnih besedah govornikov in kako

S turških bojišč: Prevoz ranjenih turških vojakov za fronto v Palestini.

so se veselili dr. Korošec in tovariši izrazov vseobčega zaupanja in ljubezni!

»Tudi mi smo le ljudje«, je dejal dr. Korošec. »Ko gledamo v Vaše blesteče oči in od navdušenja žareče obraze, pa nam raste volja, vztrajati v boju do smrti in se iznova zavedamo, da smo na pravi poti!«

Razširjajte
„Tedenske Slike“.

Za kratek čas.

Tirolec in Madžar. Madžar: »Povej mi, ljubi Tirolec, ali je res, da izpregledate vi Tirolci šele deveti dan po rojstvu?« — Tirolec: »Da, res je! Kadar pa izpregledamo, vidimo devet ur daleč takega madžarskega osla!«

Iz vojaške stražnice. »Kaj pa delaš, tovariš?« »Slamnico nesem na solnce, ker je toliko bolj v njej.«

»Da, da, uboge živalice morajo tudi enkrat na zrak.«

Instrukcija. Rekrut Ban, če sedite v tramvaju, pa vstopi vaš stotnik in ne dobi več prostora na klopi, kaj boste storili?

— Tako se bom smejal, da bom počil.

Po svetem pismu. Podčatnik (na strelišču rekrutu, ki nikdar ne zadene): »No, Mlinar, za vas veljajo tudi besede: pravičnik (z)greši sedemkrat na dan.«

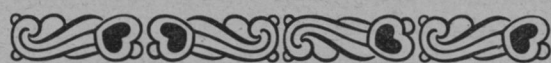
Verouk. Učenec pripoveduje materi: »Mama, mi imamo pa imenitnega kateheta. Ta razlaga celo uro o eroplanih, balonih in zrakoplovih in če potem kdo ne ve, koliko kubičnih metrov plina gre v en zrakoplov, dobi v verouku nezadostno!«

Straža. »Kot straža stojite na križišču ceste za avtomobile ter morate strogo paziti. Na kaj boste posebno pazili?«

»Da me kdo ne povozi!«

O, ti otroci! Dama (vpraša malega dečka, ki hodi s pestunjo na igrišče): »Ali pride kedaj kak gospod h gospodični, kadar je s teboj v mestnem parku?«

Deček: »Ne. Sedi pri njej vedno neki gospod z dolgo sabljo in ta ne pusti nikogar blizu!«

STAVCE

sprejme „Zvezna tiskarna“

v Ljubljani, Stari trg št. 19.

Raznašalca ali raznašalko

sprejme upravništvo

Tedenskih Slik, Stari trg 19.

Naročite „Tedenske Slike!“

DEMOKRACIJA

socijalistična revija.

Vsebina 1. in 2. številke: Naša poslanica. — Peter Jug: Vodilna ideja socializma kot nramni ideal. — Dr. L.: Slovenski proletariat in jugoslovansko vprašanje. — Abditus: Naš majhni človek. — Štebi Alojzija: O ženskem gibanju na Slovenskem. — Samo: Dvovogor o domovini. — Albrecht Fran: Poslednja skrivnost. — Pregled: Slovenska Socijalna Matica. — Socijalizem. — Politika. — Socijalna politika. — Zadrufništvo.

Demokracija izhaja po enkrat na mesec kot dvojna številka. — Na leto velja 16.— K, za pol leta 8.— K in za četrt leta 4.— K.

Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani, Kolodvorska ulica št. 5.

Naročite „Demokracijo“ takoj!

Naročite „Demokracijo“ takoj!

Kmetska posojilnica ljubljsanske okolice v Ljubljani

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Popolnoma varno naložen denar.

Obrestuje hranilne
vloge po

Stanje hranilnih vlog:
23 milijonov kron.

4 1 0
4 4 0

brez vsakršnega
odbitka.

Rezervni zaklad:
- 1 milijon kron. -

Popolnoma varno naložen denar.

IVAN JAX in SIN

Ljubljana, Dunajska cesta 17

priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev
in strojev za pletenje (Strickmaschinen).

Brezplačen
pouk v veze-
nju.

Tovarna
v Lincu usta-
nov. l. 1877.

Zahtevajte
cenik, ki ga
dobite brez-
plačno in
poštno
prosto.

Vizitke elegantne in poceni natisne
„Zveza tiskarna“ v Ljubljani,
Stari trg št. 19.

Sijajno lepo lice

in mladostno svežo, rožnato polt do pozne starosti
ohranijo žene in dekleta, če vporabljajo moj tisoč-
krat preizkušeni in od zdravnikov-strokovnjakov
dobro priporočeni recept (po dr. Idelsonu). Tisoči
zahvalnih pisem. Mozoli, pege, ogrci, lišaji, gube,
rdečica obraza, garantirano sigurno izginejo. Poš-
ljem prepis recepta vsakomur zastoj. Pišite takoj na

Fr. Menschik, Dunaj 62., predal 1. oddelek 8.

Želi se znamke za odgovor.

Gostilničarjem in hotelirjem naznanjamo, da imamo v zalogi knjige za tujce

po najnovejših predpisih izgotovljene.

Zvezna tiskarna v Ljubljani, Stari trg 19.

Gorica F. BATJEL Ljubljana

Stolna ulica št. 2-4. Stari trg št. 28.

Trgovina in mehanična delavnica.

Moška in ženska dvokolesa

še s staro pnevmatiko

šivalni in pisalni stroji,

gramofoni, električne

□ žepne svetilke. □

Najboljše baterije.

— Posebno nizke cene so za preprodajalce. —

Vlagalko

izurjeno ali začetnico in

= hlapca =

sprejme

Zvezna tiskarna v Ljubljani, Stari trg 19.

Podjetje

na Koroškem,

ki nese 10% najemnine se proda radi
bolezni za 120.000 K.

Vpraša se pri upravi „Tedenskih Slik.“

Nad 1.000.000
mojih ročnih
: šivalnih šil :

v rabi! Praktično orodje za vsakogar za šivanje
usnjenih predmetov, oprem, jermenov, čevljev, me-
hov, jader, vreč, plaht. — Važno za vojake. —
Razprodajalцем popust. Cena kompl. šilu K 5.—,
povzetni stroški posebej. Izvoz žrebljev, varoval-
cev podplatov iz vojnih podplatov. P. E. Lach-
mann, Dunaj IX., Mosergasse 3. oddelek 183.

Vsaka gospa

naj čita mojo zanimivo na-
vodilo o modernem

negovanju prsi.

Uspešen svet pri pomanjkanju in opešanju
obilnosti! — Pišite zaupno IDI KRAUSE,
Presburg, (Ogrsko) Schanzstrasse št. 2.
Abt. 95. — Ne stane nič.

Za županstva in trgovce

imamo v zalogi

zabeležne knjige

in

karte za petrolej

izgotovljene po najnovejših predpisih.

Zvezna tiskarna v Ljubljani, Stari trg št. 19.

Zamaške nove in stare,

kupi vsako množino,

Ljubljanska industrija probkovih zamaškov

JELAČIN & KO. LJUBLJANA

Framydol je sredstvo za pomlajenje
las ki rdeče, svetle in sive
lase in brado za trajno temno barva. 1 stekle-
nica s poštnino vred stane K 2-70.

Rydyol je roznata
voda, ki ži-
vo pordeči blede lica.
Učinek je čudovit. 1 ste-
klenica s poštnino vred
K 2-45. Povzetje 55 vi-
narjev več. — Naslov za
naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU
št. 645, Moravsko

Najlepše darilo mladini

je zelo zanimiva povest slovenskega dečka iz sedanje vojne

„DORE“,

ki jo je spisal dr. Ivan Lah, lepo ilustriral Maksim Gaspari,
izdala in založila „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani. — Cena vezani
knjigi je 2-50 K, dobi se po knjigarnah in v upravi „Tedenskih Slik.“

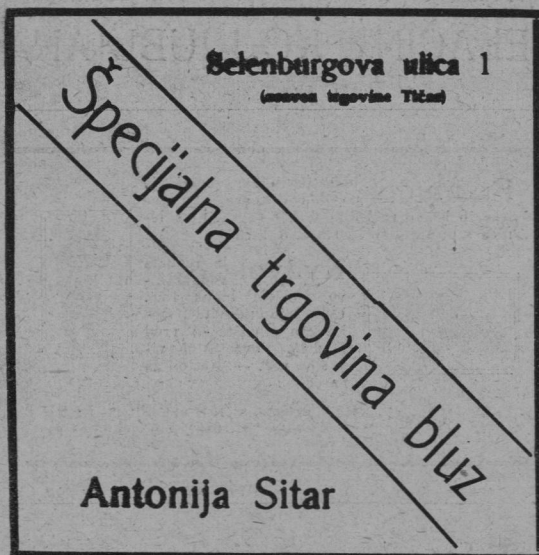
Tiskovine vseh vrst

tabele, račune, kuverte in pisemski papir s firmo, vizitke, naslovnice itd.
natisne lično in ceno

„ZVEZNA TISKARNA“

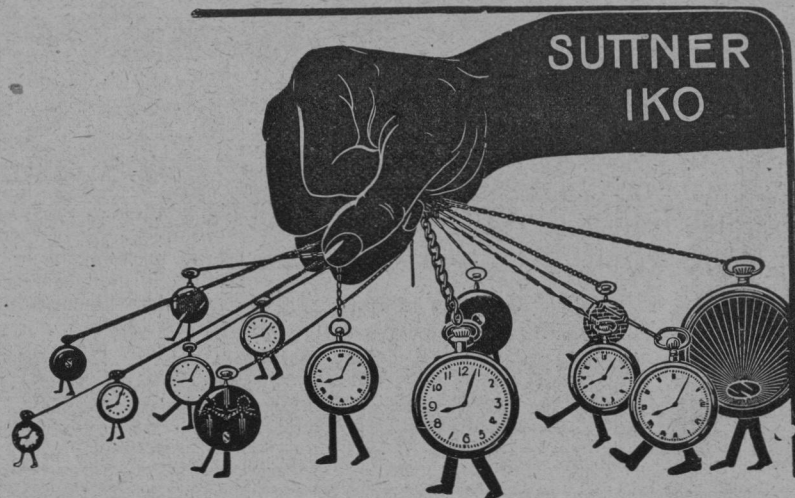
V Ljubljani, Stari trg št. 19.

kakor: časopise, knjige,
brošure, cenike, lepake,
letake, vabila vsporede,

*** ** *

Dobro
,IKO'
uro

vsak občuduje in zaželi, kajti ona je

mojstrsko delo urarske umetnosti!

Razpošilja se po povzetju. — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, le-
potičja, daril itd. v velikem**krasnem ceniku,**katerega zahtevajte zastoj in poštne
prosto

Vse ure so natančno preizkušene.

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Kovinate ure po K 22.— 26.—
32.— 40.— 60.—Srebrne ure po K 48.— 54.—
60.— 70.— 90.— 100.—Kovinate verižice . . po K 2.— 3.—
4.— 6.— 10.—Usnjate verižice . . . po K 1.60 2.80
4.80

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner ^{samo} v Ljubljani štev. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

Priporoča se

:: umetna knjigoveznica ::

IVAN JAKOPIČ

LJUBLJANA.

Kislo vodo, vino

:: in sadjevec ::

razpošilja

A. Oset, p. Guštanj, Koroško.

Kupim vse vrste zamaške,
steklenice in sode.

Josip Jug,

plesarski in slikarski mojster
Ljubljana, Rimska cesta št. 16se priporoča cenj. občinstvu za vsa v
to stroko spadajoča dela. Jamčim, da
:: delam samo s pristnim firnežem. ::

Solidna in točna postrežba.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

Rezervni fond okroglo 1,500.000 kron.

STRITARJEVA ULICA ŠT. 2.

Delniška glavnica 10,000.000 kron. ::

Podružnice v Splitu, Celovcu, Sarajevu, Gorici
(t. č. v Ljubljani) in Celju.Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun
ter jih obrestuje najugodnejše.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

4% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Sterlekar.

Tisk „Zvezne tiskarne“ v Ljubljani.